

ביום ראשון ב י"ז באב ה.תש"א ב 10 באוגוסט 1941 נרצחו בדם קר כל הגברים היהודים למעט ילדים עד גיל 12 ב דוד הורודוק. הם נורו על ידי ה-Insatz Gruppen ועוזריהם - המשטרה המקומית.

הגברים רוכזו ברחבה על יד הכנסייה הקתולית והובלו ברגל כ 4 קמ' מזרחה ממרכז העיירה למקום הקרוי חינוסיק (במסמכים אחרים כתוב Gorky' Wysokie). יקירינו נורו נפלו ונקברו בבורות שנחפרו מראש על ידי הגויים המקומיים. מספר הקורבנות באקציה הזו לא ידוע.**

אלה שהתחבאו נתפשו על ידי השוטרים המקומיים. לדברי עדים מקומיים נמסר כי האדמה מעל קבר האחים רעדה במשך ימים אחדים לאחר מכן.

את הנשים והילדים גרשו מהעיר ולפי מסמכים גרמניים, במטרה שימותו מרעב ויטבעו בביצות. חלק מהנשים הגיעו לכפרים שבסביבה ולסטולין הרחוקה כ-30 קמ' מהעיירה. המקומיים הלשינו על הגברים שהתחבאו, נתפשו על ידי שוטרי המקום ושל השוטרים מ Turov הסמוכה והנמצאת מעבר לגבול הפולני. הם עונו, נורו ונקברו בבורות שנחפרו קודם .

הגויים המקומיים, ה"הורודצ'וקים", בזזו את הרכוש של כל יהודי הקהילה. לקראת החורף חזרו חלק מהנשים והילדים והנאצים כלאו אותם בגטו שהקימו בעיירה.

ביום 10 בספטמבר 1942 – כח' באלול ה. תש"ב, יומיים לפני ראש השנה חיסלו הז'נדרמריה הגרמנית שבאה מפיונסק והמשטרה המקומית את הגטו בדוד-הורודוק. כולם הובלו לחינוסיק נורו ונקברו בבורות הסמוכים לקבר האחים מהאקציה הראשונה. הילדים שהתקשו ללכת ברגל נורו במקום. מספר הקורבנות הרשמי היה 1100. נגד הגרמנים שבצעו את האקציה הזו הוגש והתקיים משפט בפרנקפורט ועל כך בהמשך.

סטולין

ביום ששי ב 11 בספטמבר 1942 בכ"ט באלול –ה. תשע"ב ערב ראש השנה חיסלו הגרמנים את הגטו בסטולין שהוקם ביוני 1942 ונשמר על ידי המיליציה האוקראינית. כל יהודי העיירה כ 6500 הובלו לא רחוק מהעיר, נורו ונקברו בקבר אחים.

**לפי מכתב של המועצה המקומית לאחד המלחמה נרצחו ב דוד-הורודוק כ 7000 יהודים. מספר זה כולל כנראה גם את היהודים שגרו בכפרים באזור בנוסף לקהילה היהודית בדוד-הורודוק שמנתה כ 3500 יהודים.

רשם ועדכן ליטמן מור (מורבצ'יק), תל אביב 15/7/12 כ"ה ב תמוז ה. תשע"ב.

הערה:

כל הנ"ל הוא מידע אישי. אני יליד דוד-הורודוק (1917). עזבתי ב-1939 עם פרוץ מלחמת העולם השנייה את המשפחה לוולנה במטרה לעלות לארץ ישראל או להגר לארצות הברית. עם הכיבוש הגרמני נכלאתי בגטו וילנה. לפני חיסול הגטו ברחתי לפרטיזנים, ב 1944 הגעתי בדרך לא דרך לדוד-הורודוק, כל משפחתי נרצחה, לא מצאתי אף יהודי שם.

ביקרתי עוד פעמיים, חקרתי ודרשתי, ביקרתי גם עם בנותי בדוד הורודוק, סטולין, פיונסק, לוניניץ, בקבר האחים של יקירינו בכל המקומות.

את כל המידע פרסמתי באוטוביוגרפיה שפרסמתי ב - 2005 – "המלחמה על החיים". הספר נמצא בספרייה של הארגון שלנו. הוא תורגם לאנגלית ואפשר לעיין בו גם באתר של הארגון שלנו: <http://www.david-horodok.org/?page=11>

המשפט בפרנקפורט

כפי שציינתי התקיים בפרנקפורט משפט נגד מחסלי הגטו בדוד-הורודוק ובסטולין ואולי גם בפינסק. אני עיינתי בתיק המשפטי הנמצא ב"יד ושם" בירושלים במשך שלושה ימים. (יותר לא היה בכוחי.) צילמתי שלושה עמודים 101,102,103.
בתיק השלם ישנם פרטים חשובים וגם פסקי הדין.